

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основні засади державної ветеранської політики щодо
ветеранів / ветеранок російсько-української війни

Цей Закон визначає правові та організаційні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни, правовий статус ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, встановлює єдину систему їх підтримки, яка надається зазначеним категоріям осіб з метою забезпечення їх гідного життя, шани та поваги до них в суспільстві.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) ветеран / ветеранка — особа, зазначена у частині першій статті 7 цього Закону.

2) ветеран / ветеранка, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — особи, зазначені у частині першій статті 8 цього Закону;

3) ветеранська інфраструктура — сукупність інструментів, систем і служб, необхідних для реабілітації та інтеграції ветеранів / ветеранок у цивільне життя;

4) ветеранська громадська організація — добровільне об'єднання в розумінні статті 1 Закону України “Про громадські об'єднання”, засновниками та не менш як дві третини членів органу управління і членів якого є ветерани / ветеранки, та яке утворено з метою захисту прав і свобод, реалізації соціальних, культурних та інших інтересів ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

5) ветеранське підприємництво — самотійна, ініціативна, систематична, на власний ризик діяльність, що здійснюється юридичними особами, утвореними ветеранами / ветеранками, членами їх сімей, членами сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, фізичними

особами – підприємцями з числа ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, з метою досягнення економічних і соціальних результатів та/або одержання прибутку;

6) ветеранський простір — заклад державної, комунальної або приватної форми власності (окрім надавачів соціальних послуг), діяльність якого спрямована на сприяння реінтеграції ветеранів / ветеранок в цивільне життя, організацію їх реабілітації та адаптації, формування, зміцнення життєстійкості, надання інформаційно-консультативної, психологічної, правової та іншої підтримки і допомоги ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

7) вшанування пам'яті — проведення меморіальних та інших заходів, спрямованих на забезпечення шанобливого ставлення суспільства до загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

8) державна ветеранська політика — цілеспрямована діяльність органів державної влади, направлена на забезпечення комплексної підтримки, інтеграції в суспільство та реалізації інтересів ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, а також сприяння зміцненню обороноздатності держави, зокрема, шляхом визнання ключової ролі ветеранів / ветеранок, у складі військового резерву, їх потенціалу для забезпечення економічного розвитку країни та підвищення престижності військової служби;

9) добробут — ступінь задоволення потреб та забезпечення умов життєдіяльності в економічній, соціальній та політичній сферах, що надають ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України можливості для їх всебічного розвитку та відновлення, сприяють поверненню з військової служби у цивільне життя та реінтеграції в громади за місцем проживання;

10) загиблий (померлий) Захисник чи Захисниця України — особа, зазначена у частині першій статті 7 цього Закону, яка загинула (померла) під час виконання завдань по захисту України.

11) інтеграція (реінтеграція) у цивільне життя – прийняття (повторне прийняття після втрати зв'язків) ветеранів / ветеранок громадою, суспільством, встановлення (відновлення) соціальних зв'язків між ветеранами / ветеранками та іншими членами громади, об'єднаннями членів громади, подальше їх перетворення у єдину, цілісну систему, у якій ветерани як повноправні члени суспільства беруть активну участь у всіх сферах життєдіяльності;

12) меморіальна дошка Захисника чи Захисниці України — пам'ятний знак, встановлений на будівлях, інших спорудах або інших місцях пам'яті, із текстом, що розкриває зв'язок даного об'єкта або місця пам'яті із

Захисником чи Захисницею України, або подією, із захистом Батьківщини, і який містить текстову та зображальну частину;

13) період відновлення — період, який збігається з моментом звільнення ветерана / ветеранки з військової служби та з початком відновлення фізіологічного, психологічного та інших станів ветерана / ветеранки, і є мінімально необхідним для відновлення та інтеграції (реінтеграції) до цивільного життя з метою забезпечення їх гідного життя, шани та поваги до них в суспільстві;

14) період після відновлення — період життя ветерана / ветеранки, який настає після завершення періоду відновлення;

15) посвідчення — документ, виданий на матеріальному носії або в електронній формі, що підтверджує статус осіб, зазначених у статтях 7 та 10 цього Закону;

16) система повернення від військової служби до цивільного життя — скоординована діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій та фізичних осіб, спрямована на формування та реалізацію комплексних і взаємопов'язаних заходів, необхідних для забезпечення повернення з військової служби (служби) до цивільного життя учасників системи повернення;

17) супровід — можливість отримати ветеранами / ветеранками, членами їх сімей, членами сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, іншими демобілізованими особами, допомоги під час реалізації ними своїх передбачених законодавством прав та соціальних гарантій з урахуванням їх індивідуальних потреб;

18) увічнення пам'яті — заходи, безпосередньо пов'язані з облаштуванням, збереженням й утриманням могил загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, встановленням пам'ятних знаків, меморіальних дошок, відповідного найменування (перейменування) на їх честь об'єктів топонімії у населених пунктах, підприємств, установ, організацій, присвоєння в установленому порядку імен загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України закладам освіти, військовим частинам, створення музеїв, заснування іменних грантів, премій та стипендій тощо;

19) учасники системи повернення — ветерани / ветеранки, з числа осіб, які звільняються або звільнені з військової служби, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби;

20) фахівець із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб (далі — фахівець із супроводу) — особа, яка здійснює заходи з підтримки

ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, інших демобілізованих осіб, шляхом забезпечення надання комплексної допомоги (комплексу дій) у різних сферах, зокрема сприяння організаційному вирішенню питань надання правової, соціальної, психологічної допомоги, публічних (електронних публічних), соціальних, медичних, реабілітаційних, освітніх та інших послуг, надання консультативної допомоги щодо оформлення документів із забезпечення житлом, земельними ділянками, з питань зайнятості, надання допомоги з питань участі у спортивних заходах та спортивних змаганнях, з питань здійснення заходів з фізкультурно-спортивної реабілітації, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

21) члени сім'ї ветерана / ветеранки — особи, зазначені у частині першій статті 9 цього Закону;

22) члени сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України — особи, зазначені у частині першій статті 10 цього Закону.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значеннях, наведених в інших законах та підзаконних нормативно-правових актах України.

Стаття 2. Предмет та сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у сфері державної ветеранської політики, які спрямовані на формування поваги до ветерана / ветеранки, визнання їхнього внеску щодо захисту України, забезпечення підтримки ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, шляхом створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов і гарантій для інтеграції в суспільні процеси, що здійснюються в їх інтересах.

2. Правову основу відносин, що виникають у сфері державної ветеранської політики становлять Конституція України, цей Закон, інші закони, прийняті відповідно до них нормативно-правові акти, що регулюють відносини у сфері державної ветеранської політики.

3. Основними завданнями державної ветеранської політики є:

1) створення умов для залучення ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України до громадського, політичного, соціально-економічного, культурного життя суспільства, популяризація ролі та важливості їх участі у процесі ухвалення рішень;

2) підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в реалізації їх соціально-економічного потенціалу, у тому числі для вирішення житлових питань, питань соціальної підтримки, професійного розвитку, працевлаштування, задоволення освітніх, медичних, культурних та інших потреб;

3) формування та збереження української національної і громадянської ідентичності у населення за участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

4) розвиток ветеранської інфраструктури;

5) розвиток національного та міжнародного ветеранського співробітництва;

6) поширення інформації про ветеранів / ветеранок, формування у суспільстві традицій вшанування пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

7) підготовка кваліфікованого кадрового потенціалу з числа ветеранів / ветеранок з подальшим їх залученням до організації та здійснення освітньої діяльності з початкової та базової військової підготовки, реалізації програм, проектів та заходів національно-патріотичного, військово-патріотичного виховання.

4. Держава у визначеному законом порядку сприяє створенню умов для:

1) забезпечення соціальних гарантій, створення механізмів соціалізації та інтеграції ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в суспільні процеси, їх соціального захисту та підтримки;

2) залучення ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України до участі у громадському житті, прийняття рішень на всіх етапах формування та реалізації державної ветеранської політики;

3) здобуття ветеранами / ветеранками, членами їх сімей, членами сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України компетентностей, необхідних для їх особистісного і професійного розвитку;

4) діяльності суб'єктів ветеранського підприємництва;

5) формування, оптимізації та розвитку ветеранської інфраструктури;

6) налагодження національного та міжнародного ветеранського співробітництва, у тому числі проектів співпраці та стратегічного партнерства;

7) розвитку формальної, неформальної, та інформальної освіти для ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

8) запровадження нових форм, методів та інструментів роботи, у тому числі щодо розвитку освітніх, інформаційних та інших електронних ветеранських ресурсів, систем дистанційного надання послуг для ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

9) координації зусиль та забезпечення взаємодії між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та ветеранами / ветеранками, членами їх сімей, членами сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.

Стаття 3. Принципи державної ветеранської політики

1. Державна ветеранська політика ґрунтується на таких принципах:

1) вдячність — держава і суспільство визнають внесок і жертвність кожного військовослужбовця у захисті України та цивільного населення, свободи та демократичних цінностей;

2) справедливість — військовослужбовці і ветерани / ветеранки, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, мають рівний доступ до допомоги та соціальних гарантій передбачених законодавством, незалежно від рангу, статусу або місця проживання, особлива увага приділяється тим, хто втратив здоров'я захищаючи Україну;

3) спроможність — держава забезпечує військовослужбовцям і ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України інфраструктуру та можливості для реалізації їхніх прав, інтеграції в суспільство та забезпечення гідного рівня життя;

4) залученість — військовослужбовці і ветерани / ветеранки, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, мають можливість брати активну участь у прийнятті рішень, що стосуються життя країни та громади, і мають можливість впливати на політику, яка визначає їхній добробут;

5) людиноцентризм — людина, її добробут і гідність перебувають в центрі державної політики щодо військовослужбовців і ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

6) недискримінації — заборона дискримінації за будь-якою ознакою — статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, належності до національних меншин, майнового стану, народження, або за іншою ознакою.

Стаття 4. Мета державної ветеранської політики

Мета державної ветеранської політики полягає у наданні підтримки та забезпеченні добробуту, ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, формування в суспільстві культури поваги, вдячності за їх службу, подвиг і жертвність.

Стаття 5. Стратегія державної ветеранської політики

1. Стратегія ветеранської політики (далі — Стратегія) — це нормативно-правовий акт, що визначає пріоритетні напрями формування та

реалізації державної ветеранської політики на відповідний період, та схвалюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику.

2. На підставі Стратегії розробляються державні, регіональні (обласні, районні) та місцеві (міські, сільські, селищні) програми з питань, що стосуються реалізації прав та підтримки ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.

3. Порядок проведення моніторингу та оцінки реалізації Стратегії державної ветеранської політики визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Моніторинг та оцінка реалізації державної ветеранської політики

1. З метою моніторингу та оцінки реалізації державної ветеранської політики, центральні органи виконавчої влади (відповідно до сфер державної політики) щоквартально надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію про реалізацію державної ветеранської політики.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг та оцінку прогресу реалізації державної ветеранської політики.

Оцінка прогресу реалізації державної ветеранської політики включає аналіз ефективності здійснених заходів, необхідних для забезпечення досягнення добробуту ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, результатів та внеску центральних органів виконавчої влади у реалізацію державної ветеранської політики.

За результатами оцінки державних політик на відповідність принципам державної ветеранської політики центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляються рекомендації щодо вжиття відповідних заходів.

3. Результати моніторингу та оцінки, у тому числі аналіз ризиків та рекомендацій для подальших заходів, включаються до щорічного звіту Кабінету Міністрів України про хід та результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України.

4. Центральні органи виконавчої влади, інші органи державної влади, органи місцевого самоврядування, зобов'язані повною мірою сприяти та надавати необхідну інформацію для забезпечення ефективного моніторингу та оцінки реалізації державної ветеранської політики.

5. У разі виявлення невідповідності державних політик принципам державної ветеранської політики, визначеним цим Законом, Кабінет Міністрів України вживає заходів для приведення таких державних політик у відповідність до принципів державної ветеранської політики.

6. Кабінет Міністрів України проводить оцінку проектів нормативно-правових актів на відповідність цілям державної ветеранської політики, встановленим Стратегією на відповідний період.

7. Порядок моніторингу та оцінки реалізації державної ветеранської політики та перелік відповідних документів державного планування та показників, здійснення оцінки державних політик на відповідність принципам державної ветеранської політики та проведення відстеження прогресу досягнення державної ветеранської політики, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ II

ЗМІСТ СТАТУСІВ

Стаття 7. Особи, які належать до ветеранів / ветеранок:

1. До ветеранів / ветеранок належать:

1) військовослужбовці Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, розвідувальних органів України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, які виконували завдання по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності і:

брали не менше 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів, безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

брали не менше 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів, безпосередню участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів;

брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

2) поліцейські, особи рядового, начальницького складу Міністерства внутрішніх справ України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, які виконували завдання по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності і:

брали не менше 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів, безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення;

брали не менше 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів, безпосередню участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів;

брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

3) особи начальницького складу Національного антикорупційного бюро України, особи рядового і начальницького складу Державного бюро розслідувань, які виконували завдання по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

4) особи, які входили до складу добровольчого формування територіальної громади, які виконували бойові завдання по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України;

5) особи, які у складі добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися, у взаємодії із Збройними Силами України, Міністерством внутрішніх справ України, Національною поліцією України, Національною гвардією України, Службою безпеки України, які виконували не менше 30 календарних днів, у тому числі за сукупністю днів, бойові завдання по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів.

Дія абзацу першого цього пункту не поширюється на працівників підприємств, установ, організацій, які залучалися до забезпечення здійснення заходів, необхідних для захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності, а також на осіб, які добровільно забезпечували (або добровільно залучалися до здійснення забезпечення)

здійснення заходів, необхідних для захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності (у тому числі здійснювали волонтерську діяльність);

6) співробітники розвідувальних органів України під прикриттям та особи, залучені до конфіденційного співробітництва з розвідувальними органами України і які виконували свої завдання на тимчасово окупованій території України, або на інших територіях, у тому числі України, де в період виконання цих завдань велися бойові дії;

7) залучені до конфіденційного співробітництва з розвідувальними органами України особи, які брали участь у виконанні завдань руху опору на тимчасово окупованій території України, або на інших територіях, у тому числі України, де в період виконання цих завдань велися воєнні (бойові) дії;

8) гласні і негласні штатні та позаштатні працівники Служби безпеки України, особи, залучені до конфіденційного співробітництва зі Службою безпеки України, які брали участь у здійсненні заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів.

2. Для надання статусу, згідно з цією статтею, у тому числі полоненим або зниклим безвісти особам, командир (начальник) військової частини (органу, підрозділу) зобов'язаний протягом 30 календарних днів з дня участі осіб у виконанні бойових (службових) завдань, у проведенні розвідувальних заходів, або не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати звільнення особи із військової служби (служби), або протягом 30 календарних днів з дати потрапляння в полон, зникнення безвісти, надати органу, уповноваженому встановлювати статус, документи необхідні для надання статусу. Не надання командиром (начальником) військової частини (органу, підрозділу) таких документів тягне за собою адміністративну або кримінальну відповідальність.

3. Порядок надання та позбавлення статусу ветеранів / ветеранок визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 8. Ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

Ветеранами / ветеранками, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, вважаються ветерани / ветеранки, зазначені у статті 7 цього Закону:

1) яким, починаючи з 2014 року, присвоєно звання Герой України із врученням ордена “Золота Зірка” за здійснення визначного героїського вчинку під час захисту суверенітету та територіальної цілісності України;

2) яких за захист України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності, починаючи з 2014 року, нагороджено:

орденом Богдана Хмельницького трьох ступенів;

орденом “За мужність” трьох ступенів;

3) яких за захист України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності, починаючи з 2022 року, нагороджено відзнакою Президента України “Хрест бойових заслуг”.

Стаття 9. Члени сім’ї ветеранів / ветеранок

1. Членами сім’ї ветеранів / ветеранок, є дружина (чоловік), їхні діти (до 18 років); неодружені повнолітні діти, визнані особами з інвалідністю з дитинства I та II групи або особами з інвалідністю I групи; особа, яка проживає разом із ветераном / ветеранкою з інвалідністю I групи та доглядає за ним / нею, за умови що ветеран / ветеранка з інвалідністю I групи, не перебуває у шлюбі; непрацездатні батьки; особа, яка знаходиться під опікою або піклуванням ветерана / ветеранки та проживає разом з ним.

Стаття 10. Сім’ї загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України

1. До сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України належать члени сім’ї (батьки; один з подружжя, який повторно не створив своєї сім’ї; діти, які не досягли 23 річного віку; діти, які стали особами з інвалідністю до досягнення повноліття; утриманці загиблого (померлого) ветерана / ветеранки, яким у зв’язку з цим виплачується пенсія) осіб, зазначених у статті 7 цього Закону, які загинули (померли) внаслідок травми (поранення, контузії, каліцтва) або захворювання, одержаних під час виконання завдань по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності, або виконання завдань на тимчасово окупованій території України, або на інших територіях, у тому числі України, де в період виконання цих завдань велися бойові дії.

2. Для надання статусу, згідно з цією статтею, командир (начальник) військової частини (органу, підрозділу) зобов’язаний протягом 30 календарних днів з дати загибелі (смерті) особи надати органу, уповноваженому встановлювати статус, документи необхідні для надання статусу. Ненадання командиром (начальником) військової частини (органу, підрозділу) таких документів тягне за собою адміністративну або кримінальну відповідальність.

3. Порядок надання та позбавлення статусу члена сім’ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Підстави для відмови у наданні статусу та позбавлення права на державну підтримку ветеранів / ветеранок, членів сім’ї загиблих (померлих) Захисників чи Захисниць України

1. Статус ветерана / ветеранки, члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України не надається у разі:

1) засудження таких осіб за вчинення умисного злочину проти основ національної безпеки України або встановленого порядку несення військової служби, передбаченого статтями 422, 427 – 431 Кримінального кодексу України, або миру, безпеки людства та міжнародного порядку, що підтверджується обвинувальним вироком суду, який набрав законної сили;

2) виявлення, стосовно таких осіб, факту надання недостовірних даних або підроблення документів, на підставі яких таким особам надається відповідний статус.

2. Ветерани / ветеранки, члени сімей загиблих (померлих) Захисників чи Захисниць України, які набули статусу відповідно до статей 7 та 10 цього Закону позбавляються права на державну підтримку у разі:

1) засудження таких осіб за вчинення умисного злочину проти основ національної безпеки України або встановленого порядку несення військової служби, передбаченого статтями 422, 427 – 431 Кримінального кодексу України, або миру, безпеки людства та міжнародного порядку, що підтверджується обвинувальним вироком суду, який набрав законної сили;

2) виявлення, стосовно таких осіб, факту надання недостовірних даних або підроблення документів, на підставі яких таким особам було надано відповідний статус.

Стаття 12. Посвідчення ветерана / ветеранки та члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України

1. Ветеранам / ветеранкам та членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України видаються за бажанням посвідчення та формується електронне посвідчення (е- посвідчення).

2. Е-посвідчення та посвідчення мають однакову юридичну силу та використовуються на території України для підтвердження відповідного статусу, отримання підтримки.

3. Е-посвідчення формується автоматично після встановлення статусу у формі електронного відображення інформації, що містить відомості про особу, зазначену у статтях 7 та 10 цього Закону, разом з унікальним електронним ідентифікатором (QR-кодом, штрих-кодом, цифровим кодом), який забезпечує перехід за посиланням на відповідний підтверджувальний запис в Єдиному державному реєстрі ветеранів війни (далі – Реєстр). Невід'ємною частиною е-посвідчення є відцифрований образ обличчя, що міститься в Реєстрі або відображається в е-паспорті/е-паспорті для виїзду за кордон, за згодою особи.

Е-посвідчення формується безоплатно на ім'я особи, якій встановлено статус, із застосуванням засобів Реєстру.

Е-посвідчення пред'являється особами, які зазначені у статтях 7 та 10 цього Закону, без вимог до додаткового пред'явлення посвідчення.

Е-посвідчення формується засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг (далі – Портал Дія), зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія (Дія).

Для формування е-посвідчення використовуються відомості, передані до Порталу Дія відповідно до вимог законодавства з Реєстру та інформаційних (автоматизованих), інформаційно-комунікаційних, електронних комунікаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателями (адміністраторами) яких є органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Порядок формування та відображення е-посвідчення, його перевірка органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами визначається Кабінетом Міністрів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи зобов'язані забезпечити перевірку е-посвідчення, що пред'являється громадянином України.

Ветерану / ветеранці, які одночасно є членами сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України, за їх вибором формується лише одне е-посвідчення, у якому відображається інформація про встановлення іншого правового статусу.

4. Посвідчення видається безоплатно за бажанням особи, щодо якої створено реєстрову інформацію про наданий відповідний статус згідно із статтями 7 та 10 цього Закону та внесено таку реєстрову інформацію до Реєстру. Особам, зазначеним у статтях 7 та 8 цього Закону, додатково видаються нагрудні знаки.

Посвідчення пред'являється особами, які зазначені у статтях 7 та 10 цього Закону, без вимог до додаткового пред'явлення е-посвідчення.

Порядок виготовлення та видачі посвідчень і нагрудних знаків встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ III

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА

Стаття 13. Державна підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України

1. Державна підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України включає:

супровід;

підтримку у сфері охорони фізичного та психічного здоров'я;

спорт ветеранів ветеранів / ветеранок;

гарантії у сфері освіти та професійної адаптації;
 сприяння економічній незалежності (працевлаштування, ветеранське підприємництво);
 підтримку у забезпеченні житлових прав;
 соціальну підтримку, надання соціальних послуг;
 правничу допомогу.

2. Державна підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України може включати інші види підтримки, встановлені законодавством.

3. Пільги та гарантії передбачені законодавством України для ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, можуть бути монетизовані та надаватись у грошовій формі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Державна підтримка ветеранам / ветеранкам, які одночасно є членами сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України, або членами сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України, які одночасно є ветеранами / ветеранками, надається лише за одним із статусів за їх вибором (крім випадків призначення та виплати одноразової грошової допомоги у зв'язку з встановленням інвалідності або у зв'язку із загибеллю (смертю) члена сім'ї), в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Супровід

1. Супровід ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, здійснюється фахівцем із супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Надання соціальних послуг ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, які потребують таких послуг, регулюються Законом України “Про соціальні послуги”.

Стаття 15. Державна підтримка у сфері охорони здоров'я

1. Підтримка у сфері охорони здоров'я ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України передбачає розвиток програми державних гарантій медичного обслуговування населення (програми медичних гарантій) та інших програм з метою забезпечення їх потреб, зокрема, але не виключно, за такими напрямками:

1) надання послуг з медичного обслуговування (медичних послуг) з реабілітації;

2) надання паліативної допомоги;

3) надання послуг у сфері психічного здоров'я;

4) надання послуг довготривалого медсестринського догляду, включно особам, які потребуватимуть такого догляду пожиттєво;

5) забезпечення лікарськими засобами і медичними виробами, допоміжними засобами реабілітації, включно з такими, що підлягають реімбурсації, надаються в умовах стаціонарного лікування за програмою медичних гарантій;

6) проведення комплексного медичного обстеження для ветеранів /ветеранок після звільнення з військової служби, а також інших додаткових послуг за рахунок бюджетних призначень фінансування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів /ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у послугах, лікарських засобах, медичних виробках, допоміжних засобах реабілітації, що зазначені в частині 1 цієї статті, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів /ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, пенсійного забезпечення.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів /ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у послугах, лікарських засобах, медичних виробках, допоміжних засобах реабілітації, що зазначені в частині 1 цієї статті, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Спорт ветеранів / ветеранок

1. Держава забезпечує розвиток спорту ветеранів / ветеранок, шляхом їх залучення до занять фізичною культурою та спортом з метою їхнього відновлення, психологічної та соціальної адаптації.

2. Держава через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, забезпечує розвиток спорту ветеранів / ветеранок, шляхом залучення до фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності із використанням діючої мережі закладів фізичної культури і спорту;

вживає заходів до використання мережі закладів фізичної культури і спорту ветеранами / ветеранками та підтримує спорт ветеранів / ветеранок;

забезпечує проведення всеукраїнських спортивних заходів серед ветеранів / ветеранок, інших спортивних заходів та спортивних змагань, що проводяться в Україні та/або за кордоном;

сприяє забезпеченню доступності за напрямом спорту ветеранів / ветеранок;

3. Підтримка спорту ветеранів / ветеранок здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок у підтримці передбаченій цією статтею, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок у підтримці передбаченій цією статтею, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Підтримка та гарантії у сфері освіти та професійної адаптації

1. Ветерани / ветеранки, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України мають право на професійну адаптацію та підтримку для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти у закладах освіти усіх форм власності.

2. Порядок забезпечення професійної адаптації ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Підтримка для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України надається у вигляді:

повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного бюджету;

першочергового зарахування на навчання на місця державного (регіонального) замовлення. У разі, якщо претенденти на навчання на місця державного (регіонального) замовлення мають однаковий конкурсний бал, перевага надається ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

соціальної стипендії;

безоплатного проживання в гуртожитках;

інших заходів, встановлених Кабінетом Міністрів України.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Підтримка при працевлаштуванні ветеранів / ветеранок

1. У разі, якщо претенденти на посаду в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, підприємствах, установах, організаціях усіх форм власності, за результатами конкурсного відбору мають кваліфікацію і професійну підготовку однакового рівня, перевага надається ветерану / ветеранці.

2. Ветеранам / ветеранкам гарантується виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати незалежно від стажу роботи.

3. Ветеранам / ветеранкам гарантується відстрочка від повернення на роботу за бажанням до 3 місяців після звільнення з військової служби.

4. Ветерани / ветеранки можуть мати додаткові гарантії підтримки при працевлаштуванні згідно із законодавством.

5. У разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа ветеранів / ветеранок, особи з інвалідністю внаслідок війни, яка частково втратила рухову активність чи має інші порушення (слуху, зору тощо), роботодавець зобов'язаний створити умови для виконання нею посадових обов'язків з урахуванням потреб такої особи.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, пенсійного забезпечення;

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері трудових відносин та зайнятості населення.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Підтримка ветеранського підприємництва

1. Держава сприяє розвитку ветеранського підприємництва через реалізацію державної політики у сфері розвитку та функціонування ветеранського підприємництва.

2. Метою державної політики у сфері розвитку та функціонування ветеранського підприємництва в Україні є створення сприятливих умов для започаткування, функціонування та розвитку ветеранського

підприємництва, підвищення рівня його конкурентоспроможності, стимулювання інвестиційної та інноваційної активності, сприяння провадженню діяльності щодо просування вироблених товарів (робіт, послуг), результатів інтелектуальної діяльності на внутрішній і зовнішній ринки, забезпечення зайнятості населення шляхом підтримки підприємницької ініціативи, сприяння реінтеграції ветеранів / ветеранок в цивільне життя та сталого розвитку України в цілому.

Органи місцевого самоврядування можуть створювати додаткові сприятливі умови для започаткування, функціонування та розвитку ветеранського підприємництва.

3. Особливості ведення ветеранського підприємництва визначаються законом.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері трудових відносин та зайнятості населення.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 20. Підтримка у забезпеченні житлом

1. Забезпечення права ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України на житло, у тому числі на оренду соціального житла з державного житлового фонду та житлового фонду територіальних громад, здійснюється органами державної влади та органами місцевого самоврядування шляхом їх участі у фінансово-кредитних механізмах підтримки будівництва (придбання) доступного житла.

2. Фінансово-кредитні механізми підтримки будівництва (придбання) житла для ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України реалізуються за рахунок

коштів державного та/або місцевих бюджетів, коштів міжнародної технічної допомоги, інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Механізми підтримки будівництва (придбання) житла чи забезпечення житлом передбачають, зокрема:

забезпечення житлом на умовах фінансового лізингу або за договором найму (оренди) житла;

надання пільгових довгострокових кредитів на будівництво, реконструкцію та придбання житла;

компенсацію частини процентної ставки або першого внеску за кредитами, отриманими на будівництво, реконструкцію або придбання житла;

сплату частини вартості житла;

пристосування житлових приміщень до потреб ветеранів / ветеранок з інвалідністю;

обмін житла (жилого приміщення) відповідно до законодавства;

надання житлового приміщення в тимчасове користування;

компенсацію вартості ремонту, відновлення житла;

компенсацію плати за найм (оренду) житла;

надання одноразової грошової компенсації за належне для отримання жиле приміщення за рахунок державного бюджету або на умовах співфінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів та/або інших джерел, не заборонених законодавством.

4. Підтримка у забезпеченні житлових прав ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. Відведення у власність, у межах норм безоплатної приватизації, земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва ветеранам / ветеранкам, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, за рахунок земель державної та комунальної власності.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та

Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, державну цінову політику, державну політику у сфері технічного регулювання, реалізації майна (майнових прав, інших активів) або прав на нього на конкурентних засадах у формі аукціонів;

центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної регіональної політики, розвитку місцевого самоврядування, територіальної організації влади та адміністративно-територіального устрою, житлової політики;

центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, землеустрою.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у підтримці передбаченій цією статтею, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Соціальна підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України

1. Соціальна підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, надається на період відновлення та на період після відновлення.

2. Види соціальної підтримки, яка надається ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України з урахуванням потреб, на період відновлення, але не довше ніж три роки:

1) грошова допомога для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, яка надається незалежно від виду житла чи форми власності на нього, у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України;

2) ветеранам / ветеранкам з інвалідністю отриманою внаслідок виконання бойових завдань по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, у

заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України за рахунок коштів державного бюджету призначається і виплачується одноразова грошова допомога у зв'язку з встановленням інвалідності у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України;

3) членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, які загинули (померли) внаслідок виконання бойових завдань по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у період здійснення зазначених заходів, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України за рахунок коштів державного бюджету призначається і виплачується одноразова грошова допомога у зв'язку із загибеллю (смертю) члена сім'ї у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Якщо особа одночасно має право на отримання одноразової грошової допомоги, відповідно до інших законів України, виплата грошових сум здійснюється за однією з підстав за вибором такої особи;

4) надання підтримки на проживання та оренду житла. Порядок, умови та розміри такої підтримки визначаються Кабінетом Міністрів України;

5) ветерани / ветеранки з інвалідністю мають право на переобладнання автомобіля або компенсацію витрат на самостійне переобладнання автомобіля в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

6) ветеранам / ветеранкам після звільнення з військової служби протягом трьох місяців виплачується вихідна допомога у потрійному розмірі 50% середньомісячного грошового забезпечення, яке їм призначалось, в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

7) ветеранам / ветеранкам надається право на безоплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів, за наявності посвідчення, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду – також електронного квитка, який видається на безоплатній основі;

8) ветеранам / ветеранкам надається право на безоплатний проїзд один раз на два роки (туди й назад) залізничним, водним, повітряним або

міжміським автомобільним транспортом, незалежно від наявності залізничного сполучення, або можливість здійснення такої поїздки один раз на рік вказаними видами транспорту із 50-відсотковою знижкою. Це право поширюється і на особу, яка супроводжує ветерана / ветеранку - особу з інвалідністю I групи.

3. Види соціальної підтримки, яка надається ветеранам / ветеранкам, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України на період після відновлення, з урахуванням потреб і фінансово-майнового стану:

1) грошова допомога для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, яка надається незалежно від виду житла чи форми власності на нього, у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України;

2) ветеранам / ветеранкам можуть встановлюватися державні соціальні виплати у порядку та розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України;

3) ветерани / ветеранки, які є особами з інвалідністю, мають право на переобладнання автомобіля в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

4) ветерани / ветеранки, які виконували бойові завдання в зоні бойових дій один рік і більше, мають право на отримання надбавки до пенсії, порядок призначення та виплати якої визначається Кабінетом Міністрів України;

5) ветерани / ветеранки з інвалідністю мають право на безоплатне забезпечення автомобілем (за наявності медичних показань для забезпечення автомобілем) на термін експлуатації до десяти років (з наступною заміною на новий) в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

6) дітям загиблих (померлих) Захисників чи Захисниць України (у тому числі дітям, які народилися до спливу 10 місяців з дня смерті годувальника), які не досягли 18 років або старші цього віку, якщо вони стали особами з інвалідністю до досягнення 18 років, призначається пенсія у зв'язку з втратою годувальника в розмірі не менше мінімальної заробітної плати встановленої на перше число місяця року в якому звернулась особа, в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України;

7) ветерани / ветеранки, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України мають право на інші види соціальної підтримки, передбачені чинним законодавством;

8) ветеранам / ветеранкам надається право на безоплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських

маршрутів, за наявності посвідчення встановленого зразка, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду – також електронного квитка, який видається на безоплатній основі;

9) ветеранам / ветеранкам надається право на безоплатний проїзд один раз на два роки (туди й назад) залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом, незалежно від наявності залізничного сполучення, або можливість здійснення такої поїздки один раз на рік вказаними видами транспорту із 50-відсотковою знижкою. Це право поширюється і на особу, яка супроводжує ветерана / ветеранку - особу з інвалідністю I групи.

4. Критерії та мінімально необхідний період відновлення визначаються Кабінетом Міністрів України.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, пенсійного забезпечення

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, здійснює моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у соціальній підтримці, що зазначена у цій статті, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

За результатами моніторингу центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, надає інформацію про потреби та пропозиції щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при формуванні та реалізації державної політики у відповідних сферах:

- центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, пенсійного забезпечення;

- центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період;

- центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної регіональної політики, розвитку місцевого самоврядування, територіальної організації влади та адміністративно-територіального устрою, житлової політики.

Координація діяльності центральних органів виконавчої влади щодо врахування потреб ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих)

Захисників та Захисниць України у соціальній підтримці, що зазначена у цій статті, здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Правнича допомога

1. Ветерани / ветеранки, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України мають право на безоплатну первинну та вторинну правничу допомогу відповідно до Закону України “Про безоплатну правничу допомогу”.

2. Ветерани / ветеранки, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України звільняються від сплати судового збору щодо спорів, пов’язаних з порушенням їхніх прав відповідно до статусу.

Стаття 23. Державна підтримка ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

1. Ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, надається державна підтримка для ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, передбачена статтями 14 – 22 цього Закону.

2. Ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, виплачується щомісячна грошова виплата, передбачена Законом України “Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян”.

3. Ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, мають право на надбавки до пенсії або щомісячного довічного грошового утримання чи державної соціальної допомоги, що виплачується замість пенсії, які вони отримують, у розмірі 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Підвищення та/або надбавки до пенсії або щомісячного довічного грошового утримання чи державної соціальної допомоги, що виплачується замість пенсії, відповідно до цього Закону та щомісячної грошової виплати, передбаченої Законом України “Про щомісячну грошову виплату деяким категоріям громадян”, виплата проводиться за однією з підстав за вибором особи.

4. Пільги передбачені для ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, зберігаються за дружиною (чоловіком), батьками померлих таких осіб, зазначених у статті 8 цього Закону.

5. Ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, звільняються від оплати послуг за оформлення документів на право власності на житлове приміщення.

6. Державна підтримка ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, може включати інші види підтримки, встановлені законодавством.

7. Ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, позбавлені державної нагороди України, а також члени сім'ї таких осіб втрачають право на пільги, що були отримані особою, яка позбавлена державної нагороди України, та передбачені цією статтею.

8. Державна підтримка, у тому числі пільги та гарантії, передбачені законодавством України для ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, можуть бути монетизовані та надаватись у грошовій формі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ IV

ДЕРЖАВНІ ГАРАНТІЇ УЧАСНИКАМ СИСТЕМИ ПОВЕРНЕННЯ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ДО ЦИВІЛЬНОГО ЖИТТЯ

Стаття 24. Державні гарантії під час повернення з військової служби до цивільного життя

1. Держава гарантує учасникам системи повернення належну підтримку під час повернення з військової служби (служби) до цивільного життя.

2. Учасники системи повернення мають право на:

1) отримання безоплатної допомоги у сфері психічного здоров'я (психосоціальної та психологічної допомоги, психотерапії, психологічної реабілітації), первинної та вторинної правничої допомоги відповідно до Закону України "Про безоплатну правничу допомогу;

2) безоплатне забезпечення медичними, реабілітаційними, освітніми, соціальними та іншими послугами, передбаченими законодавством;

3) на професійну адаптацію та підтримку для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти у закладах освіти усіх форм власності (повна або часткова оплата навчання за рахунок коштів державного бюджету, першочергового зарахування на навчання на місця державного (регіонального) замовлення, надання соціальних стипендій, безоплатне проживання в гуртожитках, інші заходи, встановлені Кабінетом Міністрів України).

3. Держава сприяє зайнятості шляхом:

1) професійної орієнтації, професійної підготовки, підвищенню кваліфікації, зокрема надання послуг з професійної адаптації, професійної реабілітації;

2) надання фінансової підтримки, зокрема бюджетних грантів, для початку або розвитку ветеранського підприємництва;

3) забезпечення робочим місцем учасників системи повернення.

4. Порядок та умови здійснення заходів з надання підтримки учасникам системи повернення під час їх повернення з військової служби (служби) до цивільного життя визначаються Кабінетом Міністрів України.

5. Центральні органи виконавчої влади або уповноважені особи зобов'язані, на вимогу учасника системи повернення від військової служби до цивільного життя, протягом 5 календарних днів надавати учаснику системи повернення від військової служби до цивільного життя всі документи необхідні для призначення державної підтримки згідно з цим Законом, іншими законами.

Стаття 25. Супровід учасників системи повернення

Супровід у процесі здійснення заходів з надання підтримки учасникам системи повернення під час їх повернення з військової служби (служби) до цивільного життя здійснюється фахівцем із супроводу, службою супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ V

УВІЧНЕННЯ ТА ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ

Стаття 26. Увічнення та вшанування пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України

1. Основними формами увічнення пам'яті загиблих (померлих) Захисника та Захисниці України є:

1) поховання на Національному військовому меморіальному кладовищі, військових кладовищах та секторах військових поховань з військовими почесностями;

2) спорудження (створення) пам'ятників і монументів, встановлення меморіальних дошок, які присвячені загиблим (померлим) Захисникам та Захисницям України;

3) присвоєння географічним об'єктам, юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам імен загиблих (померлих) Захисника та Захисниці України у встановленому порядку;

4) заснування іменних грантів, премій та стипендій на честь загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.

2. Увічнення пам'яті загиблих (померлих) Захисника та Захисниці України шляхом спорудження (створення) пам'ятників і монументів, встановлення меморіальних дошок, які їм присвячені, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України або за рахунок коштів місцевих бюджетів.

3. Основними формами вшанування пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України є:

1) здійснення їх поховання, перепоховання з військовими почесностями;

2) облаштування, збереження й утримання місць їх поховань;

3) проведення церемоній вшанування біля пам'ятників, монументів, меморіальних дошок і могил (намогильних споруд);

4) проведення загальнонаціональної хвилини мовчання в пам'яті про загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

5) організація інформаційних, культурних, просвітницьких, мистецьких та інших заходів, організація тематичних виставок, присвячених загиблим (померлим) Захисникам та Захисницям України;

6) відзначення пам'ятних днів, пов'язаних із загиблими (померлими) Захисниками та Захисницями України, ветеранами / ветеранками.

4. Публічні заклики або висловлювання інших заперечень проти заходів по увічненню та вшануванню пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Стаття 27. Поховання загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

1. Поховання загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, здійснюється з військовими почесностями.

2. На могилі загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, безоплатно встановлюється намогильна споруда за встановленням Кабінетом Міністрів України зразком.

3. Витрати на поховання та встановлення намогильних споруд загиблим (померлим) Захисникам та Захисницям України, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, здійснюються за рахунок коштів державного бюджету у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України або за рахунок коштів місцевих бюджетів.

4. Наруга над могилою загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, їх руйнування, знищення, порушення порядку створення та утримання тягне за собою відповідальність згідно із законом.

РОЗДІЛ VI

СУБ'ЄКТИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЕТЕРАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

Стаття 28. Формування та реалізація державної ветеранської політики

1. Формування та реалізацію у сфері державної ветеранської політики в межах своїх повноважень здійснюють:

- 1) Верховна Рада України;
- 2) Кабінет Міністрів України;
- 3) центральні органи виконавчої влади відповідно до їх компетенцій
- 4) місцеві державні адміністрації;
- 5) органи місцевого самоврядування.

Стаття 29. Повноваження Верховної Ради України і Кабінету Міністрів України

1. Верховна Рада України

1) визначає основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни;

2) здійснює парламентський контроль виконання та реалізації державної ветеранської політики у межах, визначених Конституцією України та законами;

3) розглядає звіт Кабінету Міністрів України про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, зокрема, в частині відстеження та оцінки державних політик на відповідність принципам та цілям державної ветеранської політики.

2. Кабінет Міністрів України:

1) забезпечує пріоритезацію та координацію міжвідомчої та міжсекторальної взаємодії залучених до участі у формуванні та реалізації державної ветеранської політики органів державної влади та місцевого самоврядування, громадських об'єднань, будь-які інші заінтересовані сторони;

2) забезпечує розроблення і здійснення заходів щодо створення інфраструктури, матеріально-технічної бази та інших умов, необхідних для формування та реалізації державної ветеранської політики;

3) видає у межах своїх повноважень нормативно-правові акти з питань державної ветеранської політики, у тому числі, схвалює Стратегію та інші документи передбачені цим Законом;

4) проводить оцінку проектів нормативно-правових актів на відповідність цілям державної ветеранської політики;

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Стаття 30. Повноваження центральних органів виконавчої влади

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику:

1) формує Стратегію та забезпечує її реалізацію в межах своїх повноважень, розробляє за участі заінтересованих центральних органів виконавчої влади та забезпечує реалізацію Стратегії, Стратегії формування

системи повернення з військової служби до цивільного життя, інших програмних документів у сфері державної ветеранської політики, а також нормативно-правових актів, спрямованих на реалізацію державної ветеранської політики, здійснює нагляд та контроль за їх виконанням;

2) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення пріоритетних напрямів діяльності;

3) розробляє проекти державних цільових програм, що стосуються реалізації прав та підтримки ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України; бере участь у проведенні аналізу проектів нормативно-правових актів та державних цільових програм, що розроблюються іншими органами державної влади, з метою визначення їх впливу на ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, надає пропозиції до таких актів та програм; здійснює загальне керівництво і контроль за виконанням визначених в таких програмах заходів і завдань;

4) надає методологічну підтримку під час розроблення, моніторингу та оцінювання ефективності реалізації документів стратегічного планування (програм соціально-економічного розвитку, цільових програм тощо) місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань державної ветеранської політики;

5) формує і реалізує державну політику у сфері надання, позбавлення статусу ветерана / ветеранки, члена сім'ї загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України;

6) організовує, координує роботу та здійснює контроль з питань надання (позбавлення) статусу ветерана / ветеранки, члена сім'ї загиблого (померлого) Захисника та Захисниці України іншими органами державної влади;

7) формує та забезпечує реалізацію державної політики у сферах підтримки ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, цифровізації, цифрового розвитку, цифрових інновацій та технологій в частині питань державної ветеранської політики;

8) забезпечує формування і ведення Єдиного державного реєстру ветеранів війни;

9) може бути держателем (власником) інших публічних електронних реєстрів, інформаційних (автоматизованих) систем, інформаційно-комунікаційних систем, баз даних, що забезпечують виконання ним своїх повноважень у сфері державної ветеранської політики;

10) здійснює постійний моніторинг, аналіз та оцінювання за напрямками реалізації державної ветеранської політики;

11) розробляє та затверджує в межах компетенції стандарти надання послуг у сфері державної ветеранської політики;

12) сприяє розвитку ветеранської інфраструктури, в тому числі мережу ветеранських просторів;

13) формує політику щодо діяльності фахівців з супроводу;

14) узагальнює проблемні питання ветеранів / ветеранок, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, пов'язані з наданням медичної допомоги, реабілітації в сфері охорони здоров'я та доступу до лікарських засобів та вносить на розгляд центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, пропозиції щодо їх вирішення;

15) планує та здійснює заходи щодо вшанування та увічнення пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, популяризації військової історії, а також у межах компетенції відзначення ювілейних, пам'ятних та історичних дат, міжнародних днів на державному рівні, пов'язаних із вшануванням та увічненням пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

16) залучає ветеранів / ветеранок до заходів у сфері національної пам'яті, підтримці проєктів громадських об'єднань щодо збереження пам'яті про загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

17) долучається до формування та реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

18) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань національної безпеки у воєнній сфері, сферах оборони і військового будівництва у мирний час та особливий період:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

5) сприяє залученню ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, до реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

6) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми залучення ветеранів / ветеранок, до зміцнення обороноздатності держави, участі в складі військового резерву, використання їх потенціалу для підвищення престижності військової служби;

7) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику з питань надання медичної допомоги та забезпечення лікарськими засобами та медичними виробами для усіх категорій населення;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування, волонтерської діяльності, пенсійного забезпечення:

1) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє пропозиції щодо ветеранської політики в частині соціального та пенсійного забезпечення ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та у разі необхідності вносить зміни до діючих програм загальнообов'язкового державного соціального та пенсійного страхування для зазначених осіб;

2) взаємодіє, в тому числі здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері трудових відносин та зайнятості населення:

1) бере участь у підготовці та реалізації програмних документів державної ветеранської політики в частині підтримки ветеранського підприємництва, сприяння у працевлаштуванні/зайнятості ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

2) взаємодіє, в тому числі здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

5) здійснює інші повноваження, визначені законом.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки:

1) бере участь у підготовці та реалізації програмних документів державної ветеранської політики в частині підтримки та гарантій у сфері освіти та професійної адаптації ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

2) взаємодіє, в тому числі здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

5) здійснює інші повноваження, визначені Законом.

7. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики у межах своєї компетенції;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у реалізації державної ветеранської політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя у межах своєї компетенції;

5) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо:

забезпечення охорони прав і свобод ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

протидії злочинності та цивільного захисту відповідних категорій осіб;

повернення ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, які виїхали за кордон;

6) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

8. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику в електроенергетичному, ядерно-промисловому, вугільно-промисловому, торфодобувному, нафтогазовому та нафтогазопереробному комплексі:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

9. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) взаємодіє із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань вивчення та проведення аналізу політичної та економічної ситуації, що склалася у світі, зовнішньої та внутрішньої політики іноземних держав, діяльності міжнародних організацій, у контексті формування та реалізації державної ветеранської політики;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

10. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної регіональної політики, розвитку місцевого самоврядування, територіальної організації влади та адміністративно-територіального устрою, житлової політики:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує

формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо:

участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у розвитку місцевого самоврядування;

забезпечення доступним житлом ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством;

6) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо теплоенергетики та теплопостачання з питань, що стосуються реалізації державної ветеранської політики;.

11. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері культури, відновлення та збереження національної пам'яті:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надають в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику розробляють зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях:

планування та здійснення заходів щодо вшанування та увічнення пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, популяризації військової історії, а також у межах компетенції відзначення ювілейних, пам'ятних та історичних дат, міжнародних днів на державному рівні, пов'язаних із вшануванням та увічненням пам'яті загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;

залучення ветеранів / ветеранок до заходів у сфері національної пам'яті, підтримці проєктів громадських об'єднань щодо збереження пам'яті про загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, борців за незалежність України у XX столітті;

реалізації меморіальних заходів у сфері національної пам'яті, у тому числі з відзначення ювілейних, пам'ятних та історичних дат, увічнення пам'яті осіб, визначених цим Законом;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством;

12. Центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах цифровізації, цифрового розвитку, цифрової економіки, цифрових інновацій та технологій:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях:

цифровізації, цифрового розвитку, цифрової економіки, цифрових інновацій та технологій, робототехніки та роботизації;

розвитку цифрових навичок та цифрових прав громадян;

відкритих даних, публічних електронних реєстрів, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів;

електронної комерції та бізнесу;

розвитку IT-індустрії;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

13. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму;

3) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

14. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях:

державної правової політики;

державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб - підприємців;

утримання військовополонених;

правової освіти населення;

стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

15. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань тимчасово окупованої Російською Федерацією території України, а також прилеглих до неї територій, дотримання норм міжнародного гуманітарного права на всій території України (крім повноважень з координації розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, та вирішення інших пов'язаних з цим питань відповідно до Закону України "Про правовий статус осіб, зниклих безвісти за особливих обставин"):

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях:

тимчасово окупованої Російською Федерацією території України, а також прилеглих до неї територій;

дотримання норм міжнародного гуманітарного права;

інформаційного суверенітету України;

захисту прав примусово переміщених (депортованих) осіб, зокрема захисту прав осіб, депортованих за національною ознакою;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

16. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах молодіжної політики, фізичної культури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) бере участь у межах компетенції у здійсненні заходів з відзначення на державному рівні ювілейних, пам'ятних та історичних дат, міжнародних днів, пов'язаних із вшануванням ветеранів /ветеранок, захистом

суверенітету та територіальної цілісності, а також формуванням соборності та державності, проголошенням незалежності України;

5) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у реалізації сфер:

молодіжної політики;

фізичної культури і спорту;

утвердження української національної та громадянської ідентичності;

6) здійснює підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності, зокрема з числа ветеранів / ветеранок;

7) забезпечує в межах компетенції надання громадським об'єднанням ветеранів війни державної підтримки на здійснення заходів з національно-патріотичного виховання, військово-патріотичного виховання, громадянської освіти;

8) бере участь у реалізації державної політики щодо формування системи повернення з військової служби до цивільного життя;

9) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

17. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, екологічної та в межах повноважень, передбачених законом, біологічної і генетичної безпеки:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях охорони навколишнього природного середовища та екологічної безпеки;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

18. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну промислову політику, державну військово-промислову політику, державну політику у сфері оборонно-промислового комплексу, в авіабудівній галузі та забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері космічної діяльності:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях оборонно-промислового комплексу;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

19. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, державну політику у сферах сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави:

1) бере участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

2) взаємодіє, в тому числі, здійснює електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

3) надає в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

4) спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, розробляє зміни до діючих та нові програми щодо участі ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України в питаннях сільського господарства та продовольчої безпеки держави;

5) здійснює інші повноваження, визначені законодавством.

Стаття 31. Повноваження місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування

1. Місцеві державні адміністрації

1) забезпечують реалізацію державної ветеранської політики;

2) розробляють проекти програм соціально-економічного розвитку і подають їх на затвердження відповідній раді, забезпечують їх виконання, звітують перед відповідною радою про їх виконання;

3) сприяють залученню ветеранів / ветеранок, до реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності;

4) взаємодіють, в тому числі здійснюють електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

5) надають в порядку електронної інформаційної взаємодії та за окремими запитами центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики.

2. Органи місцевого самоврядування:

1) забезпечують реалізацію державної ветеранської політики;

2) надають ветеранам / ветеранкам, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України лікарські засоби та медичні вироби у межах своїх програм;

3) забезпечують можливість доступу ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України до ветеранських просторів, центрів психологічної та фізкультурно-спортивної реабілітації у громадах;

4) здійснюють постійний моніторинг потреб ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України у визначеному ними порядку;

5) забезпечують здійснення пристосування житла до потреб ветеранів / ветеранок, з інвалідністю, отриманої внаслідок виконання бойових завдань по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та у

період здійснення зазначених заходів, у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України у разі такої потреби в порядку, встановленому законодавством, та в межах наявних коштів;

6) беруть участь у реалізації програмних документів державної ветеранської політики;

7) затверджують місцеві програми у сфері державної ветеранської політики та (за згодою) беруть участь у розробленні та виконанні державних і регіональних програм у цій сфері;

8) взаємодіють, в тому числі здійснюють електронну інформаційну взаємодію, із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики, надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, інформацію та/або дані з питань, що стосуються сфери державної ветеранської політики;

9) здійснюють інші повноваження, визначені законодавством.

Стаття 32. Основні засади діяльності ветеранських просторів

1. Ветеранські простори утворюються з метою забезпечення рівної територіальної доступності ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України до державної підтримки і допомоги за напрямками:

- 1) охорони фізичного та психічного здоров'я;
- 2) фізкультурно-спортивної реабілітації;
- 3) освіти та професійної адаптації;
- 4) сприяння економічної незалежності;
- 5) забезпечення житлових прав;
- 6) соціальних гарантій;
- 7) правничої допомоги;
- 8) інформаційно-консультативної допомоги.

2. Метою діяльності ветеранських просторів є:

- 1) надання інформаційно-консультативної підтримки відвідувачам;
- 2) надання відвідувачам послуг із професійної та соціальної адаптації, їх професійної орієнтації, а також інших послуг, зокрема, соціальних, реабілітаційних (крім реабілітації у сфері охорони здоров'я), освітніх;
- 3) сприяння у розвитку ветеранського підприємництва (консультування, допомога у відкритті власної справи);

- 4) надання відвідувачам психологічної підтримки;
- 5) забезпечення отримання відвідувачами правничої допомоги;
- 6) створення осередку взаємодії відвідувачів для взаємодопомоги, підтримки та спілкування;
- 7) розвиток спорту, шляхом залучення відвідувачів до фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності із використанням діючої мережі закладів фізичної культури і спорту;
- 8) організація відзначення святкових, пам'ятних та історичних дат, пов'язаних із вшануванням Захисників та Захисниць України;
- 9) організація дозвілля та активного відпочинку відвідувачів;
- 10) участь у розвитку міжнародного ветеранського співробітництва та міжрегіональної взаємодії ветеранської спільноти в Україні.

3. Ветеранські простори утворюються в порядку та на умовах, визначених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 33. Основні засади діяльності Українського ветеранського фонду

1. Український ветеранський фонд є установою, яка належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику.

Метою діяльності Українського ветеранського фонду є підтримка ветеранів / ветеранок, членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.

2. Мета, завдання, повноваження, керівні та наглядові органи, особливості діяльності Українського ветеранського фонду визначаються відповідно до положення, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику.

3. Фінансове забезпечення діяльності Українського ветеранського фонду становлять:

- 1) кошти державного бюджету, спрямування яких здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;
- 2) добровільні внески фізичних і юридичних осіб, у тому числі нерезидентів України;
- 3) добровільні внески урядів, агентств та установ іноземних держав, міжнародних фінансових та інших організацій, зокрема у формі цільових грантів;
- 4) інші джерела, не заборонені законодавством.

4. Український ветеранський фонд може отримувати від урядів, агентств та установ іноземних держав, а також від міжнародних фінансових організацій фінансові внески та допомогу у формі цільових грантів чи в інший спосіб на підставі відповідного договору. Український ветеранський фонд забезпечує незалежний і прозорий окремий облік таких внесків та допомоги відповідно до законодавства.

Ведення оперативного, бухгалтерського і статистичного обліку та звітності Українського ветеранського фонду, а також використання коштів, здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства України.

Стаття 34. Функціонування публічних електронних реєстрів та систем

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, є держателем Єдиного державного реєстру ветеранів війни.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, може бути держателем (власником) баз даних, національних електронних інформаційних ресурсів, публічних електронних реєстрів, інформаційних (автоматизованих) систем, інформаційно-комунікаційних систем, що забезпечують виконання ним своїх повноважень у сфері державної ветеранської політики.

3. Порядок створення, ведення, модифікації, перетворення, припинення та адміністрування баз даних, національних електронних інформаційних ресурсів, публічних електронних реєстрів, інформаційних (автоматизованих) систем, інформаційно-комунікаційних систем, держателем (власником) яких є центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику, визначається законами України та підзаконними нормативно правовими актами.

Стаття 35. Консультативно-дорадчі органи у сфері державної ветеранської політики

1. Для досягнення мети державної ветеранської політики, а також дотримання принципів належного урядування у здійсненні державної ветеранської політики, органи державної влади, відповідно до цього Закону, можуть створювати консультативно-дорадчі органи у сфері державної ветеранської політики.

Розділ VII

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 36. Фінансове забезпечення державної ветеранської політики

1. Фінансове забезпечення державної ветеранської політики здійснюється відповідно до цього Закону та інших нормативно-правових актів за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

2. Обсяг коштів державного бюджету, що спрямовуються на державну ветеранську політику, визначається Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік.

Стаття 37. Відповідальність за порушення законодавства у сфері державної ветеранської політики

1. Особи, винні в порушенні законодавства у сфері державної ветеранської політики, несуть цивільно-правову, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність відповідно до законодавства.

Розділ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Встановити, що:

особи, які до набрання чинності цим Законом набули статусу згідно із пунктом 11 частини першої статті 6 та пунктом 4 частини другої статті 7 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, продовжують користуватися пільгами, наданими їм до набрання чинності цим Законом;

особам, які до набрання чинності цим Законом набули статусу згідно із статтею 10¹ Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, підтримка, згідно з цим Законом, надається без заміни відповідного посвідчення;

особам, які до набрання чинності цим Законом набули статусу згідно із пунктами 19-25 частини першої статті 6 та пунктами 11-16 частини другої статті 7 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” і до заміни раніше виданих посвідчень учасника бойових дій та особи з інвалідністю внаслідок війни, підтримка, згідно з цим Законом, надається на підставі раніше виданих посвідчень учасника бойових дій та особи з інвалідністю внаслідок війни але недовше ніж 31 грудня 2030 року. Порядок заміни раніше виданих посвідчень визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375, із наступними змінами):

у пункті 3 частини першої статті 36 слова “крім випадків, коли за працівником зберігаються місце роботи, посада відповідно до частини третьої статті 119 цього Кодексу” замінити словами “крім випадків, коли за працівником зберігається місце роботи, посада відповідно до статті 119

Кодексу законів про працю України, за виключенням причин, обґрунтованих потребою виробництва, змін у штатному розписі;”;

пункт 5 частини другої статті 42 після слів “особам з інвалідністю внаслідок війни”, доповнити словами “ветеранам / ветеранкам”;

у статті 77²:

частину першу викласти в такій редакції:

“Учасникам бойових дій, постраждалим учасникам Революції Гідності, особам з інвалідністю внаслідок війни, статус яких визначений Законом України “Про ветеранів ХХ століття”, ветеранам / ветеранкам, статус яких визначений Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особам, реабілітованим відповідно до Закону України “Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років”, із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув’язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу, надається додаткова відпустка із збереженням заробітної плати тривалістю 14 календарних днів на рік.”;

у статті 119:

частину третю викласти в такій редакції:

“За працівниками, направленими для проходження базової військової служби, призваними на військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб із числа резервістів в особливий період, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення зберігаються місце роботи і посада на підприємстві, в установі, організації, фермерському господарстві, сільськогосподарському виробничому кооперативі незалежно від підпорядкування та форми власності і у фізичних осіб - підприємців, у яких вони працювали на час призову. Таким працівникам здійснюється виплата грошового забезпечення за рахунок коштів державного бюджету України відповідно до Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей”.”;

2) у тексті Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 21, ст. 252, із наступними змінами) слова “, ветеранів війни” виключити;

3) у Законі України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190, із наступними змінами):

доповнити статтею 1³ такого змісту:

“Стаття 1³. Державні гарантії під час повернення з військової служби до цивільного життя

Держава гарантує особам, які звільняються або звільненим з військової служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності забезпечення належної підтримки під час повернення з військової служби до цивільного життя.

Державна підтримка осіб, визначених частиною першою цієї статті, під час їх повернення з військової служби до цивільного життя здійснюється відповідно до статті 24 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”.

Супровід у процесі здійснення заходів з надання підтримки під час повернення осіб, визначених частиною першою цієї статті, з військової служби до цивільного життя здійснюється фахівцем із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, службою супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

пункт п'ятий статті 8 викласти в такій редакції:

“5. Держава забезпечує професійну адаптацію військовослужбовців, які звільняються у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів, за станом здоров'я, а також військовослужбовців строкової військової служби, які до призову на строкову військову службу не були працевлаштовані, в разі відповідного звернення зазначених осіб. У разі необхідності професійну адаптацію проходять також члени сімей військовослужбовців за їх зверненням. Професійна адаптація зазначеної категорії осіб провадиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах зайнятості населення та трудової міграції, трудових відносин, за рахунок коштів державного бюджету.

Військовослужбовцям, які мають вислугу військової служби не менше 10 років, дозволяється, починаючи з 1 січня 2005 року, протягом останнього року перед звільненням з військової служби проходити професійну перепідготовку (тривалістю не менше 500 годин), без стягнення з них платні за навчання та із збереженням забезпечення усіма видами забезпечення в порядку та на умовах, які визначаються Міністерством оборони України, у центрах перепідготовки та працевлаштування всіх форм власності за рахунок службового часу.

Право на професійну адаптацію також мають особи, які звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, члени сімей таких осіб, члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, постраждалих учасників Революції Гідності, визначені Законом України “Про ветеранів ХХ століття”, ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги

перед Батьківщиною, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, визначені Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”. Організація професійної адаптації зазначеної категорії осіб провадиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику. Порядок забезпечення професійної адаптації визначається Кабінетом Міністрів України. Особи, визначені пунктом п’ятим цієї статті, забезпечуються соціальними послугами, зокрема соціальною адаптацією відповідно до Закону України “Про соціальні послуги”;

абзац восьмий пункту 1 статті 11 викласти в такій редакції:

“Особи, які звільняються або звільнені з військової служби з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, члени сімей таких осіб, члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, визначені Законом України “Про ветеранів ХХ століття”, ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, визначені Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, мають право на безоплатну психологічну допомогу. Організація психологічної допомоги зазначеним особам провадиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику. Порядок та умови надання психологічної допомоги визначаються Кабінетом Міністрів України.;

4) Закон України “Про військовий обов’язок і військову службу” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385, із наступними змінами) доповнити статтею 41¹ такого змісту:

“Стаття 41¹. Державні гарантії під час повернення з військової служби до цивільного життя

1. Держава гарантує особам, які звільняються або звільненим з військової служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності забезпечення належної підтримки під час повернення з військової служби до цивільного життя.

2. Державна підтримка осіб, визначених частиною першою цієї статті, під час їх повернення з військової служби до цивільного життя здійснюється відповідно до статті 24 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”.

3. Супровід у процесі здійснення заходів з надання підтримки під час повернення осіб, визначених частиною першою цієї статті, з військової

служби до цивільного життя здійснюється фахівцем із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, службою супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

5) у Законі України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425, із наступними змінами):

назву та преамбулу викласти в такій редакції:

“Про ветеранів війн ХХ століття

Цей Закон визначає правовий статус ветеранів війн ХХ століття, забезпечує створення належних умов для їх життєзабезпечення, сприяє формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до них.”;

у статті 1:

частину першу викласти в такій редакції:

“Закон спрямований на захист ветеранів війн ХХ століття шляхом.”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“виконання цільових програм соціального і правового захисту ветеранів війн ХХ століття.”;

статтю 1¹ викласти в такій редакції:

“Стаття 1¹. Державна політика соціального захисту ветеранів війн ХХ століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн ХХ століття

Державна політика соціального захисту ветеранів війн ХХ століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн ХХ століття - цілеспрямована, системна діяльність органів державної влади щодо забезпечення соціального захисту ветеранів війн ХХ століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн ХХ століття шляхом надання їм пільг і гарантій соціального захисту відповідно до законодавства.

Державна політика у сфері соціального захисту ветеранів війн ХХ століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн ХХ століття формується та реалізується на принципах соціальної справедливості під час встановлення обсягу пільг та гарантій, комплексності під час формування та реалізації заходів адаптації ветеранів війн ХХ століття до мирного життя, належного фінансового забезпечення передбачених законом пільг та гарантій зазначеній категорії громадян, відкритості та рівного доступу до інформації про державні пільги та гарантії, механізми їх реалізації, доступу до реалізації права на отримання всіх пільг та гарантій, прозорості та підзвітності діяльності органів державної влади, їх посадових осіб у сфері соціального захисту ветеранів

війн XX століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн XX століття.”

статтю 1² викласти в такій редакції:

“Стаття 1². Система соціального захисту ветеранів війн XX століття, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн XX століття

Система соціального захисту ветеранів війн XX століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн XX століття — сукупність органів державної влади, підприємств, установ, організацій, які взаємодіють між собою та іншими системами державного управління з метою формування та реалізації державної політики у сфері соціального захисту ветеранів війн XX століття та членів їх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн XX століття.”;

статтю 2 викласти в такій редакції:

“Стаття 2. Законодавство про статус ветеранів війн XX століття та гарантії їх соціального захисту

Законодавство України про статус ветеранів війн XX століття та їх соціальні гарантії складається з цього Закону та інших актів законодавства України.

Права та пільги для ветеранів війн XX століття і членів їх сімей, встановлені раніше законодавством України і законодавством колишнього Союзу РСР, не можуть бути скасовані без їх рівноцінної заміни.

Нормативні акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які обмежують права і пільги ветеранів війн XX століття, передбачені цим Законом, є недійсними.

Місцеві ради, підприємства, установи та організації мають право за рахунок власних коштів і благодійних надходжень встановлювати додаткові гарантії щодо соціального захисту ветеранів війн XX століття.

Відносини щодо прийняття, набрання чинності, оскарження в адміністративному порядку, виконання, припинення дії адміністративних актів з питань статусу ветеранів війн XX століття та їхніх соціальних гарантій регулюються Законом України “Про адміністративну процедуру” з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.”;

у статті 3 слова “ветеранів війни” замінити словами “ветеранів війн XX століття”;

у статті 3¹:

частину першу викласти в такій редакції:

“Єдиний державний реєстр ветеранів війни (далі - Єдиний реєстр) — єдина державна інформаційно-комунікаційна система, призначена для створення, ведення, взаємодії, перетворення, модифікації, збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, адміністрування, захисту, обліку,

відображення, оброблення і знеособлення та використання і поширення інформації про ветеранів війн XX століття, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, ветеранів / ветеранок, постраждалих учасників Революції Гідності, членів сімей таких осіб, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війн XX століття та членів сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України.”;

у частині сьомій слова “ветеранів війни” замінити словами “ветеранів війн XX століття”;

статтю 4 викласти в такій редакції:

“Стаття 4. Ветерани війн XX століття

Ветеранами війн XX століття (далі – ветерани війни) є особи, які брали участь у захисті Батьківщини у війнах XX століття чи в бойових діях на території інших держав.

До ветеранів війни належать: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасники війни.”;

пункти 11, 19—25 частини першої статті 6 виключити;

статті 6¹, 10¹, 15¹ виключити;

пункти 4, 11—16 частини другої, частини третю — сьому статті 7 виключити;

статтю 11 викласти в такій редакції:

“Стаття 11. Особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною

Особами, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, вважаються особи, нагороджені орденом Героїв Небесної Сотні, Герої Радянського Союзу, повні кавалери ордена Слави, особи, нагороджені чотирма і більше медалями “За відвагу”, а також Герої Соціалістичної Праці, удостоєні цього звання за працю в період Другої світової війни.”;

назву та абзац перший частини першої статті 15 викласти в такій редакції:

“Стаття 15. Пільги сім’ям загиблих (померлих) ветеранів війни

Сім’ям загиблих (померлих) ветеранів війни (стаття 10) надаються такі пільги:”;

у пунктах 7 та 23 частини першої статті 16 слова “, а також за дружиною (чоловіком), батьками померлих осіб, зазначених у частині другій статті 11 цього Закону” та слова “, а також померлих (загиблих) осіб, зазначених у частині другій статті 11 цього Закону” виключити;

частини другу та четверту статті 17 виключити;

у статті 18:

частину першу викласти в такій редакції:

“Електронне посвідчення ветерана (далі - е-посвідчення ветерана) - документ, що підтверджує статус осіб, зазначених у статтях 6-10, 16¹ цього Закону, у статтях 7 та 10 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни” та формується автоматично (крім випадків, встановлених частиною восьмою, дев’ятою або десятою цієї статті) після встановлення статусу у формі електронного відображення інформації, що містить відомості про особу, зазначену у статтях 6-10, 16¹ цього Закону, разом з унікальним електронним ідентифікатором (QR-кодом, штрих-кодом, цифровим кодом), який забезпечує перехід за посиланням на відповідний підтверджувальний запис у Єдиному реєстрі. Невід’ємною частиною е-посвідчення ветерана є відцифрований образ обличчя, що міститься в Єдиному реєстрі або відображається в е-паспорті/е-паспорті для виїзду за кордон / посвідчення водія, за згодою особи.”;

у частині третій слова та цифри “особами, зазначеними у статтях 6-10¹, 16¹ цього Закону,” замінити словами та цифрами “особами, зазначеними у статтях 6-10, 16¹ цього Закону, у статтях 7 та 10 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”,”;

у частині сьомій слова та цифри “Особам, зазначеним у статтях 6-10¹, 16¹ цього Закону,” замінити словами та цифрами “Особам, зазначеним у статтях 6-10, 16¹ цього Закону, у статтях 7 та 10 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”,”;

частину десяту виключити;

частину другу та третю статті 20 виключити;

частину другу статті 22 викласти в такій редакції:

“Ветерани війни та члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни отримують безоплатну правничу допомогу щодо питань, пов’язаних з їх соціальним захистом, а також звільняються від судових витрат, пов’язаних з розглядом таких питань.”;

у тексті Закону:

слово “Реєстр” у всіх відмінках замінити на слова “Єдиний реєстр”;

слова “членів сімей загиблих (померлих) захисників і захисниць України”, “членів сімей загиблих (померлих) захисників та захисниць України” у всіх відмінках виключити;

слова “громадянської та Другої світової воєн” у всіх відмінках і числах замінити словами та цифрами “Першої світової війни, Української революції 1917-1921 років та Другої світової війни” у відповідному відмінку;

6) у тексті Закону України “Про фізичну культуру і спорт” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 80, із наступними змінами) слова “Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, членів сімей ветеранів та осіб, на яких поширюється чинність Закону України “Про статус ветеранів війн гарантії їх соціального захисту””, “центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, членів сімей ветеранів та осіб, на яких поширюється чинність Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”” та “ветеранів війни” замінити словами “Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику”, “центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику” та “ветеранів / ветеранок” відповідно;

7) у Законі України “Про відпустки” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4, із наступними змінами):

пункт 8 частини чотирнадцятої статті 10 викласти в такій редакції:

“8) ветеранам війни, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, ветеранам / ветеранкам, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, а також членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України;”;

у статті 16²:

частину першу викласти в такій редакції:

“Учасникам бойових дій, постраждалим учасникам Революції Гідності, особам з інвалідністю внаслідок війни, статус яких визначений Законом України “Про ветеранів війн ХХ століття”, ветеранам / ветеранкам, статус яких визначений Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особам, реабілітованим відповідно до Закону України “Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років”, із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув’язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу, надається додаткова відпустка із збереженням заробітної плати тривалістю 14 календарних днів на рік.”;

у статті 23:

частину першу після цифр “16” доповнити цифрами “16²”;

у статті 25:

абзац перший пункту 4 після слів “учасникам війни,” доповнити словами “ветеранам / ветеранкам”;

абзац другий пункту 4 викласти в такій редакції:

“Особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, статус яких встановлений відповідно до Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, - тривалістю до 21 календарного дня щорічно;”;

8) Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170, із наступними змінами):

у статті 34 назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 34. Повноваження у сфері соціальної та ветеранської політики”;

у частині першій:

у підпунктах 2 і 4 пункту “а” слова “ветеранам війни та праці”, “ветеранів війни та праці” замінити словами “ветеранам війни, ветеранам / ветеранкам та ветеранам праці” та “ветеранів війни, ветеранів / ветеранок та ветеранів праці” відповідно;

у пункті “б”:

у підпункті 2 слова “ветеранів війни та праці” замінити словами “ветеранів війни, ветеранів / ветеранок та ветеранів праці”;

підпункт 2¹ викласти в такій редакції:

“2¹. вирішення, в межах своєї спроможності, відповідно до законодавства питань надання соціальних послуг та психологічної допомоги особам та сім’ям з дітьми, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги, у тому числі ветеранам / ветеранкам, забезпечення утримання та виховання дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах;”;

доповнити пункт новими підпунктами 2², 2³, виклавши їх в такій редакції:

“2²) сприяння, в межах своєї спроможності, зайнятості осіб, на яких поширюється дія Законів України “Про ветеранів війн XX століття”, “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, у тому числі шляхом забезпечення їх професійної адаптації;

2³) забезпечення, в межах своєї спроможності, здійснення передбачених законодавством заходів, спрямованих на впровадження системи повернення осіб, які звільняються або звільнені з військової служби, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності;”;

у частині другій після слів “охорони здоров'я” доповнити словами “, фахівцям із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб”.

9) Закон України “Про професійну (професійно-технічну) освіту” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 32, ст. 215, із наступними змінами):

Абзац сьомий статті 22 викласти в такій редакції:

“організація харчування здобувачів освіти з числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, осіб з інвалідністю, осіб з особливими освітніми потребами, дітей, які мають статус дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій і збройних конфліктів, дітей із числа внутрішньо переміщених осіб та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям”, дітей з числа осіб, визначених у статті 10 Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, дітей з числа осіб, визначених у статті 10, статус яких визначений Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”.”;

статтю 41 викласти в такій редакції:

“Стаття 41. Здобувачі освіти закладів професійної (професійно-технічної) освіти, яким забезпечується особливий соціальний захист

Право на особливий соціальний захист в галузі професійної (професійно-технічної) освіти мають особи з інвалідністю, діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, особи з особливими освітніми потребами, та здобувачі освіти, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, а також особи, визнані постраждалими учасниками Революції Гідності, учасниками бойових дій, особами з інвалідністю внаслідок війни відповідно до Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, та їхні діти, ветерани / ветеранки, ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, члени їх сімей, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України, відповідно до

Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення відповідно до Закону України "Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей", та їхні діти, діти, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту, діти осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та які загинули (померли), діти, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, діти, зареєстровані як внутрішньо переміщені особи, - до закінчення такими дітьми закладів освіти, але не довше ніж до досягнення ними 23 років.”;

у статті 44¹:

назву статті викласти в такій редакції:

“Соціальний захист постраждалих учасників Революції Гідності, учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок війни, ветеранам / ветеранкам, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та їхніх дітей, дітей, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, дітей, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та дітей таких осіб”;

частину першу викласти в такій редакції:

“Держава забезпечує особам, визнаним постраждалими учасниками Революції Гідності, учасниками бойових дій, особами з інвалідністю внаслідок війни відповідно до Закону України “Про ветеранів війн ХХ століття”, ветеранам / ветеранкам, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України та їхнім дітям відповідно до Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення відповідно до Закону України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей”, та їхнім дітям, дітям, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту, дітям осіб, стосовно яких встановлено факт

позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та які загинули (померли), дітям, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, дітям, зареєстрованим як внутрішньо переміщені особи, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою здобуття освіти у закладах професійної (професійно-технічної) освіти, - до закінчення такими дітьми закладів освіти, але не більш як до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття професійної (професійно-технічної) освіти у державних та комунальних закладах освіти.”.

10) частину першу статті 23 Закону України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190, із наступними змінами) доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

“11¹) забезпечення здійснення передбачених законодавством заходів, спрямованих на впровадження системи повернення осіб, які звільняються або звільнені з військової служби, поліцейських, осіб рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв’язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби, числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності;”;

11) у пункті 5 частини першої статті 17 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 46—47, ст. 403, із наступними змінами) слова “ветеранам війни, постраждалим учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України” замінити словами “ветеранам війни, ветеранам / ветеранкам, постраждалим учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України”;

12) у пункті 2 статті 1 Закону України “Про пенсії за особливі заслуги перед Україною” (Відомості Верховної Ради України, 2000, № 35, ст.289, із наступними змінами) слова “ветеранам війни” замінити словами “ветеранам війни, ветеранам / ветеранкам”;

13) У Законі України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 49, ст.376, із наступними змінами):

у частині першій статті 47:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“особам (крім осіб з інвалідністю I та II груп, осіб з інвалідністю внаслідок війни III групи та учасників бойових дій, членів сімей загиблих

(померлих) ветеранів війни, статус яким встановлено згідно з пунктом 1 статті 10 Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, ветеранів / ветеранок, у тому числі з інвалідністю I-III груп, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, статус яким встановлено згідно з Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”), які займають посади державної служби, визначені Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII “Про державну службу”, а також працюють на посадах та на умовах, передбачених законами України “Про судоустрій і статус суддів”, призначені пенсії/щомісячне довічне грошове утримання не виплачуються;”;

абзац п’ятий викласти в такій редакції:

“у період роботи на інших посадах/роботах пенсія (крім осіб з інвалідністю I та II груп, осіб з інвалідністю внаслідок війни III групи та учасників бойових дій, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, статус яким встановлено згідно з пунктом 1 статті 10 Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, ветеранів / ветеранок, у тому числі з інвалідністю I-III груп, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, статус яким встановлено згідно з Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”), розмір якої перевищує 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність, виплачується в розмірі 85 відсотків призначеного розміру, але не менше 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.”;

доповнити частину другу статті 114 пунктом 9 такого змісту:

“9) ветеранам / ветеранкам під час досягнення 60 років і незалежно від тривалості страхового стажу.”;

абзац перший пункту 4 частини першої статті 115 викласти в такій редакції:

“ветерани / ветеранки після досягнення чоловіками 55 років, жінками - 50 років та за наявності страхового стажу не менше 25 років у чоловіків і не менше 20 років у жінок. При обчисленні страхового стажу 1 місяць участі в бойових діях враховується, як 3 місяці страхового стажу.”;

абзац перший пункту 13¹ розділу XV “Прикінцеві положення” викласти в такій редакції:

“З 1 жовтня 2017 року пенсії, призначені після набрання чинності Законом України “Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи” (крім осіб з інвалідністю I та II груп, осіб з інвалідністю внаслідок війни III групи та учасників бойових дій, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, статус яким встановлено згідно з пунктом 1 статті 10 Закону України “Про ветеранів війн XX століття”,

ветеранів / ветеранок, у тому числі з інвалідністю I-III груп, членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, статус яким встановлено згідно з Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”) на умовах законів України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про статус народного депутата України”, “Про наукову і науково-технічну діяльність” у період роботи на посадах державної служби, визначених Законом України “Про державну службу” від 10 грудня 2015 року № 889-VIII, а також на посадах та на умовах, передбачених законами України “Про прокуратуру”, “Про судоустрій і статус суддів”, виплачуються у розмірі, обчисленому відповідно до цього Закону.”;

14) у Законі України “Про поховання та похоронну справу” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47, із наступними змінами):

у частині першій статті 15¹:

пункт “в” викласти в такій редакції:

“в) ветеранів / ветеранок, визначених у статті 7 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, у тому числі ветеранів / ветеранок з інвалідністю;”;

пункт “г” виключити;

у тексті Закону:

слова “ветеранів війни та праці” замінити словами “ветеранів війни, ветеранів / ветеранок та ветеранів праці” відповідно;

слова “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни” замінити словами “центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику”;

15) у статті 7 Закону України “Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 33-34, ст. 404, із наступними змінами):

у пункті 1 частини першої слова “особам з інвалідністю внаслідок війни” замінити словами “особам з інвалідністю внаслідок війни та ветеранам / ветеранкам”;

у пункті 2 частини першої слова та цифру “особам, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни відповідно до статті 7 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”” замінити словами та цифрами “особам, які належать до осіб з інвалідністю внаслідок війни відповідно до статті 7 Закону України “Про ветеранів війн ХХ століття” і ветеранів / ветеранок з інвалідністю отриманою внаслідок виконання бойових завдань по захисту України, її незалежності, суверенітету та територіальної цілісності відповідно до Закону України “Про основні засади

державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”””;

16) у Законі України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 2-3, ст.36, із наступними змінами):

в абзаці чотирнадцятому статті 9 слова “та ветеранів” виключити;
статтю 9¹ виключити;

17) розділ III “Прикінцеві положення” Закону України “Про волонтерську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 42, ст. 435 із наступними змінами) доповнити новим пунктом 2¹ такого змісту:

“2¹. Установити, що:

1) особи, які добровільно забезпечували (або добровільно залучалися до забезпечення) проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях (у тому числі здійснювали волонтерську діяльність) та отримали статус особи з інвалідністю внаслідок війни відповідно до пункту 14 частини другої статті 7 Закону України “Про ветеранів війн XX століття” користуються пільгами, наданими цим Законом;

2) сім’ї загиблих (померлих) осіб, які добровільно забезпечували (або добровільно залучалися до забезпечення) проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв’язку з військовою агресією Російської Федерації проти України (у тому числі здійснювали волонтерську діяльність), та отримали статус члена сім’ї загиблого (померлого) Захисника чи Захисниці України відповідно до пункту 2 частини першої статті 10¹ Закону України “Про ветеранів війн XX століття” користуються пільгами, наданими цим Законом.”;

18) у частині першій статті 14 Закону України “Про безоплатну правничу допомогу” (Відомості Верховної Ради України, 2011, № 51, ст. 577, із наступними змінами):

у пункті 17 слова “ветерани війни та члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, члени сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною,” замінити словами “ветерани війни та члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, особи, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, ветерани / ветеранки, ветерани / ветеранки, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України”;

у пункті 18 слова “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” замінити словами “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”;

19) у частині першій статті 5 Закону України “Про судовий збір” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст.87, із наступними змінами):

пункт 13 викласти в такій редакції:

“13) ветерани війни, ветерани / ветеранки, постраждалі учасники Революції Гідності, Герої України, члени сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України — у справах, пов’язаних з порушенням їхніх прав, пільг та гарантій, передбачених нормативно-правовими актами;”;

пункт 16 викласти в такій редакції:

“16) позивачі - за подання позовів щодо спорів, пов’язаних з наданням статусу ветерана / ветеранки відповідно до статті 7 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”;

20) у частині першій статті 14 Закону України “Про зайнятість населення” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243):

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) ветерани / ветеранки;”;

доповнити пунктом 8¹ такого змісту:

“8¹) особи, які звільняються або звільнені з військової служби, поліцейські, особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв’язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності (у період здійснення заходів, спрямованих на повернення зазначених осіб з військової служби (служби) до цивільного життя відповідно до Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”);”;

21) статтю 115 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради, 2013 р., № 34—35, ст. 458, із наступними змінами) доповнити частиною другою такого змісту:

“2. Держава гарантує особам рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв’язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності, забезпечення належної підтримки під час повернення зі служби до цивільного життя.

Державна підтримка осіб, визначених абзацом першим цієї частини, під час їх повернення з служби до цивільного життя здійснюється відповідно до статті 24 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”.

Супровід у процесі здійснення заходів з надання підтримки під час повернення осіб, визначених абзацом першим цієї частини, з служби до цивільного життя здійснюється фахівцем із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, службою супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

22) абзац перший частини п’ятнадцятої статті 44 Закону України “Про вищу освіту” (Відомості Верховної Ради, 2014 р., № 37-38, ст. 2004 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“15. Держава забезпечує особам, визнаним постраждалими учасниками Революції Гідності, учасниками бойових дій, особами з інвалідністю внаслідок війни відповідно до Закону України “Про ветеранів війн ХХ століття”, та їхнім дітям, ветеранам / ветеранкам, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення відповідно до Закону України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей”, та їхнім дітям, дітям, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту, дітям осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та які загинули (померли), дітям, зареєстрованим як внутрішньо переміщені особи, дітям, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою здобуття освіти у закладах вищої освіти, - до закінчення такими дітьми закладів освіти за певним ступенем вищої

освіти, але не більш як до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття вищої освіти у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

23) Закон України “Про Національну поліцію” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40—41, ст. 379, із наступними змінами) доповнити статтею 104¹ такого змісту:

“Стаття 104¹. Державні гарантії під час повернення з служби до цивільного життя

Держава гарантує поліцейським, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв’язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, які визнані в установленому порядку непридатними до відповідної служби, зокрема з числа ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та постраждалих учасників Революції Гідності забезпечення належної підтримки під час повернення з служби до цивільного життя.

Державна підтримка осіб, визначених частиною першою цієї статті, під час їх повернення з служби до цивільного життя здійснюється відповідно до статті 24 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”.

Супровід у процесі здійснення заходів з надання підтримки під час повернення осіб, визначений частиною першою цієї статті, з служби до цивільного життя здійснюється фахівцем із супроводу ветеранів війни та демобілізованих осіб, службою супроводу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

24) абзац перший частини одинадцятої статті 43 Закону України “Про фахову передвищу освіту” (Відомості Верховної Ради, 2019, № 30, ст.119, із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“11. Держава забезпечує особам, визнаним постраждалими учасниками Революції Гідності, учасниками бойових дій, особами з інвалідністю внаслідок війни відповідно до Закону України “Про ветеранів війн XX століття”, та їхнім дітям, ветеранам / ветеранкам, ветеранам / ветеранкам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам їх сімей, членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни”, особам, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення відповідно до Закону України “Про соціальний і правовий захист осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, та членів їхніх сімей”, та їхнім дітям, дітям,

один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту, дітям осіб, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України та які загинули (померли), дітям, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, дітям, зареєстрованим як внутрішньо переміщені особи, у тому числі дітям, які навчаються за денною формою здобуття освіти у закладах фахової передвищої освіти, - до закінчення такими дітьми закладів освіти, але не більш як до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття фахової передвищої освіти у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.”;

25) у тексті Закону України “Про основи національного спротиву” (Відомості Верховної Ради, 2021, № 41, ст.339, із наступними змінами) слова “Законом України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”” у всіх відмінках замінити словами “Законом України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни ”” у відповідних відмінках;

слова “ветерана війни” замінити словами “ветерана / ветеранки”;

26) у Закон України “Про основні засади державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2023, № 46, ст.116):

абзац другий частини другої статті 1 викласти в такій редакції:

“термін “ветеран / ветеранка” — у значенні, наведеному в Законі України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни””;

пункт 6 частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

“6) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику”;

у статті 15:

абзац перший частини п’ятої викласти в такій редакції:

“5. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну ветеранську політику у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності належить:”;

пункт 9 частини п’ятої викласти в такій редакції:

“9) сприяння розвитку спорту ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною”;

пункт 3 частини шостої викласти в такій редакції:

“3) сприяння розвитку військово-прикладного і службово-прикладного спорту, спорту ветеранів / ветеранок, ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, технічної творчості та інновацій;”;

у тексті Закону:

слова “ветеранів війни” замінити словами “ветеранів / ветеранок”;

слова “загиблих (померлих) ветеранів війни” замінити словами “загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України”;

слова “осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною” замінити словами “ветеранів / ветеранок, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною”.

26) у Законі України “Про дошкільну освіту” (Офіційний вісник України, 2024, № 65, ст.3895):

у абзаці другому пункту 1 частини другої статті 13 слова та цифри “діти загиблих (померлих) ветеранів війни, Захисників і Захисниць України, визначених статтями 10 і 10¹ Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”” замінити словами та цифрами “діти загиблих (померлих) ветеранів війни, визначених у статті 10 Закону України “Про ветеранів війн ХХ століття” та статті 10 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни ””;

у абзаці четвертому пункту 7 статті 19 слова та цифри “дітей з числа осіб, визначених статтями 10 і 10¹ Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”” замінити словами та цифрами “дітей з числа осіб, визначених у статті 10 Закону України “Про ветеранів війн ХХ століття” та статті 10 Закону України “Про основні засади державної ветеранської політики щодо ветеранів / ветеранок російсько-української війни””;

4. До приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом та прийняття актів, необхідних для його реалізації.

**Голова
Верховної Ради України**